

[Indenrigsministeren]

nerne selv er meget tilfredse med projektet. Kommunerne har på nuværende tidspunkt vist, at de er i stand til at leve op til intentionerne, nemlig gennem deres forslag at øge det lokale selvstyre, at opnå en bedre tilpasning af det kommunale styre til de lokale forhold, at forbedre servicen for borgerne og at forbedre resourceudnyttelsen i den kommunale virksomhed.

Det har, som ordførerne også har været inde på, resulteret i, at også KL på det seneste nu fremhæver frikommuneprojektet som én stor succes – en succes, som Landsforeningen ønsker skal videreføres ved, at der i lovgivningen fremover bliver tilvejebragt mulighed for, at samtlige kommuner i Danmark kan følge i frikommunernes spor og iværksætte forsøg på de kommunale opgavevaretagelser.

Det fremgik af et temanummer fra 25. oktober i år og ved en pressemeddelelse udsendt samme dato.

Jeg vil gerne orientere ordførerne fra Kommunaludvalget om, hvordan arbejdet efter 1993, hvor loven jo udløber, kan tilrettelægges. Jeg har nedsat en arbejdsgruppe, der får repræsentanter fra Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, en repræsentant fra en frikommune, en repræsentant fra en amtsfrikommune plus Socialministeriet, Arbejdsministeriet, Undervisningsministeriet, for at man i dette forum kan komme med forslag til dels de praktiske foranstaltninger med hensyn til evaluering af det, der er i gang, foranstaltninger og forslag til følgelovgivningen og endelig forslag til, hvordan vi kan sikre, at frikommuneordninger kan videreføres også efter 1993.

Men jeg vil allerede her gerne sige, at jeg synes, det er en rigtig tanke, som også fremgår af Kommunernes Landsforenings blad, at man i bredere omfang kan afprøve frikommuneideer.

Det har været flot og godt, at et begrænset antal kommuner har båret ideen frem, har givet et erfaringsgrundlag, nemlig de 30 frikommuner og de 6 friamtskommuner. Men det har for mig været lidt mærkeligt, at en god ny idé – opstået i en kommune, der ikke var frikommune – ikke har kunnet afprøves, fordi vi ikke har haft mulighed for at udvide kredsen af frikommuner, men har måttet sige, at det ikke kan lade sig gøre, fordi den pågældende kommune ikke har den nødvendige status.

Vi burde i det arbejde, vi skal i gang med, finde veje for, at nye ideer altid kan afprøves, uanset i hvilken kommune de opstår. Det er klart, at det vil indebære, at et forsøg i én kommune ikke automatisk så kan tages op også i en anden kommune; det vil alene kunne videreføres i den pågældende kommune.

Det er også muligt, at det skal være i form af hjemler hos de enkelte ressortministre til at iværksætte forsøg, kombineret med en rammelov, og i form af en løbende debat i Folketinget, måske som vi gør nu, om de områder, der så ikke er dækket ind. Det, jeg blot vil sige nu, er, at den afprøvning af nye tanker og ideer for så vidt er sat i værk med det udvalgsarbejde, der nu går i gang, og så er meningen, at vi på en frikommunekonference i september måned næste år med frikommunerne kan diskutere de oplæg, der kommer, hvor det vil være helt naturligt, at også Folketingets partier tager del i det møde.

Hvad angår det konkrete, vil jeg for det første sige tak til ordførerne – til samtlige ordførere – fordi der var positive udsagn fra samtlige ordførere. Der var nuancer, idet der også var nogle meldinger om, at man ikke vil være med til det hele, men sådan er det vel, når man taler om nye tanker, og så må udvalgsarbejdet afklare, om samtlige de forslag, der står i frikommune-lovforslaget, bliver vedtaget af Folketinget. Jeg håber det, for det er jo det, der er meningen.

Hr. Erling Christensen taler om ministerens begrundelse for et forslag i forbindelse med forslaget om at nedlægge amtsprogramrådet i Frederiksborg Amt. Dertil vil jeg sige, at der er en lille parentes omkring ministerens forslag, for vores begrundelse er jo den, som friamtet selv kommer med. Ideen er jo, at vi lægger ønskerne frem og begrundere dem. Så det er ikke ministerens forslag. Det er fortsat amtskommunens eget forslag.

Når det gælder medicin, er det rigtigt, at Bornholms Amtskommune, der er friamt, havde søgt om to forskellige forsøg, dels en hjemmel til at kunne afholde licitation i forbindelse med indkøb af medicin, dels en hjemmel til at kunne give tilskud til et særligt udvalgt produktionsform af medicin.

Når det gælder tilskud til udvalgte grupper, er der jo i lovforslaget foreslået den nødvendige hjemmel.

Når det gælder licitation – det var også det, hr. Erling Christensen sagde havde været